

Interjú Füredi Nikolettal

Beatrice-t játszod a darabban. Mesélnél kicsit arról, hogy neki milyen a kapcsolata a többi szereplővel, hogyan viszonyul hozzájuk?

Beatrice érzékeny nő egyértelműen pozitív szereplő. A darab első felében lép a színre, és megjelenése derűt hoz Manderley zord falai közé, felüdülés a sok „drámai” figura és helyzet után. Azonnal szimpatikus lesz neki a női főszereplő akit „Én”-nek nevezünk. A szárnyai alá veszi, és örül, hogy testvére, Max, társként egy ilyen kedves lányt választott magának. Ugyanakkor aggódva figyeli bátyja életét, de valójában nincs közvetlen rálátása az eseményekre, hiszen nem velük él. Kicsit talán anyáskodó, de mindenképpen pozitívan viszonyul mindenkihez. A bátyját nagyon szereti, bár kapcsolatuk nem túl szoros.

Hogyan érzed magad a szerepben?

Nagyon megszerettem a szerepet. Bár nincs olyan sok megjelenése, így nincs lehetőség részletesen kibontani a figurát, de ezzel együtt közel érzem magamhoz, és csodálatos dalom van...

Fedeztél fel esetleg közös vonásokat magadban és Beatrice-ben?

Igen. Nekem is van egy bátyám, és a személyisége, ha nem is teljesen olyan, mint Maxé, de szintén viszonylag kiismerhetetlen, és mi sem vagyunk nagyon szoros kapcsolatban. Az aggódás, az, hogy távolról figyelem a dolgait, és közben nagyon szeretem - bár ez így soha nem hangzik el köztünk - úgy, mint Beatrice életében, az enyémben is jelen van...

Láttad esetleg a bécsi előadást?

Igen, kétszer is voltam kint.

Hogy tetszett?

Jó előadás volt, remek énekesekkel, profin kivitelezve. A német, illetve osztrák zenés színháznak ugyanúgy meg vannak a maga jellegzetességei, mint a magyarnak, és ezt lehet szeretni, és nem szeretni. Az biztos, hogy a mi előadásunk merően más lesz; sötétebb, szenvedélyesebb, feltétlenül mozgalmasabb és sokszínűbb.

Segített valamit, hogy láttad a kinti előadás Beatrice-ét? Vettél át onnan valamit, vagy teljesen magadból építetted fel a karaktert?

Tudattalanul talán, de szándékosan azonban nem. Az osztrák Beatrice nagyon karakteres, fiús, kemény. Az én Beatrice-m érzékenyebb, lágyabb, nőiesebb figura lesz. A személyiségem, a külső, a hangom, az élményeim adottak; bármilyen karaktert abból tudok megformálni, amim van, abból kell megformálnom, amim van.

Van esetleg a próbákról kellemes emléked, vagy olyan jelenet, amit nagyon szeretsz?

Az első megjelenésünket Csuha Lajossal, aki a darabban a férjem. Mindketten vidám figurák, megjelenésükkel oldják az első jelenetek feszültségét, komorságát. Az egyik próba alkalmával rájöttem, hogy lehetetlen, hogy én Beatrice-t fekete ruhában próbáljam. Bármikor, amikor a tükörbe néztem, úgy éreztem, valami nem stimmel a figurával. Beatrice vidám, jó kedélyű nem hord feketét. A fekete ott van Mrs. Danvers-nek. Nem tudom, mások hogyan vannak ezzel, nekem segít belehelyezkedni a mindenkori szerepbe, ha a külső illeszkedik a megformálandó karakterhez. Szóval, úgy döntöttem, hogy színesen fogok öltözködni, ezért másnap, amikor felkeltem, felvettem az egyik legszínesebb ruhám, és kifestettem magam. Nekem ez sokat segít.

Mi a véleményed az előadásról, a rendezésről? Milyen Béres Attilával együtt dolgozni?

Attilával most dolgozom először. Végtelenül impulzív, szenvedélyes ember, és nagyon jó vele próbálni. Az olvasópróbán először ő olvasta fel a darabot, aztán mi; volt visszaolvasó próba, és két értelmező próba is, ami szerintem nagyon fontos és hasznos volt. Attila úgy gondolta, hogy át kell beszélnünk a viszonyokat, a cselekményt, azt, hogy mi történik, hogy mire elkezdzünk próbálni, mindenki egy irányba menjen, és ne a színpadon derüljön ki, ha valaki esetleg mást gondol egy jelenetről", vagy az általa játszott figura személyiségéről". Mi, a magunk részéről megteszünk mindent azért, hogy egy minden szempontból sikeres, jó előadás szülessen, és remélem, hogy e törekvésünk találkozik a zenés színház kedvelőinek tetszésével és szeretetével.